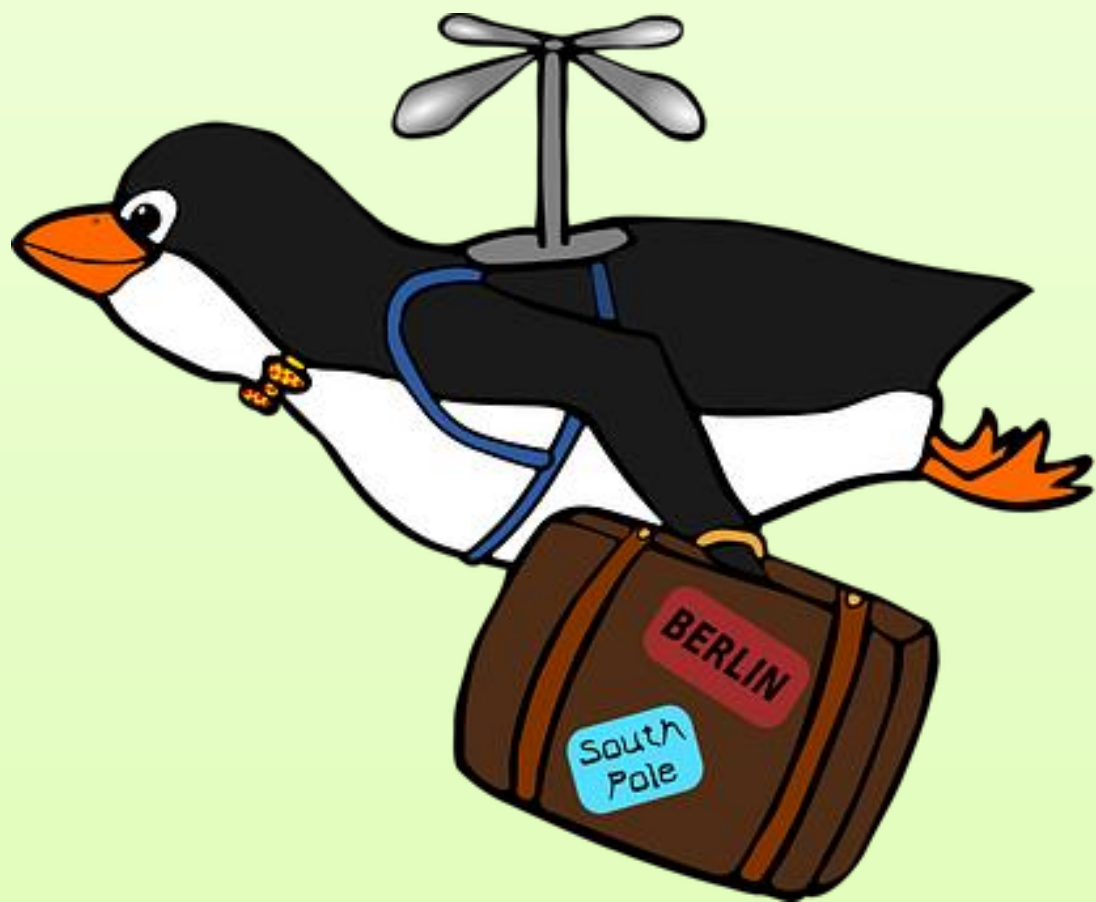

VILU

kesä 2017

Sisällys:

Pääkirjoitus	2
Haastateltavana Nina	3
15AB Prahassa	5
Opettajan piinapenkki	7
Kesä-gallup	9
Nuorisovaalit	10
Uuden ylioppilaan haastattelu	11

Pääkirjoitus

Vuosi kului nopeaan, ja on tullut aika julkaista vuoden viimeinen ViLu. Rankka lukuvuosi on vihdoinkin saapunut päätökseen, eikä ole enää kauan, kunnes pääsemme kesälaitumille. Lukuvuosi on ollut haastava niin opiskelijoille kuin opettajillekin. Ykköset ovat tuskailleet uusien kokemusten parissa, esimerkiksi koeviikot ovat olleet stressaavia. Kakkosilla sen sijaan on ehkä ollut helpompaa. He ovat saaneet nauttia vanhoina olemisesta ja matkustaneet uusiin maailmoihin. Abeilla on ollut omat haasteensa ylioppilaskokeiden parissa. Kohta kaikki on onneksi ohi...

Näiden sanojen myötä ViLun toimitus kiittää lukijoitamme tästä mahtavasta vuodesta. Hyvää kesälomaa kaikille!

Haastateltavana Nina

1. Kuka olet ja mistä tulet?

Nina Laiho, oikeasti kotoisin Ulvilasta. Olen asunut kohta jo 14 vuotta Virolahdella.

2. Miksi tulit Virolahdelle töihin?

Koska se osui sopivasti, täällä oli avoin työpaikka. Tulin siis työpaikan perässä.

3. Mikä sai sinut ryhtymään opettajaksi?

Oikeastaan olen lapsesta asti tiennyt, että minusta tulee opettaja, tosin lapsena ajattelin, että minusta tulee luokanopettaja. Jossain vaiheessa se kääntyi niin päin, että lähdinkin lukemaan kieliä ja minusta tulikin aineenopettaja.

4. Mitä teet vapaa-ajallasi?

Tykkään tehdä puutarhatöitä, käydä sienessä ja marjassa sekä pyöräillä. Jos ei kauheasti myrskyä, niin voin mennä veneellä merelle. Teen myös töitä vapaa-ajalla.

5. Mitä kehuja haluat antaa koulullemme?

Täällä on ihan suhtkoht hyvä yhteishenki meidän opettajien kesken ja aika pitkälti myös opiskelijoiden kesken. Ja kun ollaan pieni lukio, me aika hyvin huolehditaan, että kaikki opiskelijat saa opinnot valmiiksi.

6. Mikä on uhkarohkein asia mitä olet ikinä tehnyt?

Hurjaan ja korkeaan huvipuistolaitteeseen meno ja siinä pää alaspäin oleminen.

7. Kuuluuko ananas pitsaan vai ei?

Kuuluu ehdottomasti.

Prahan Loisteessa

Lukion toisen vuoden opiskelijat matkustivat Opintomatka maailmalle -kurssin ansiosta Prahaan, Tsekiin 11.-14.päivä toukokuuta.

Matkaan lähdettiin aamupäivällä ja matkakohteeseen saavuttiin illalla. Ensimmäinen päivä meni lähialueen tutkimiseen ja matkakohteeseen asettumiseen.

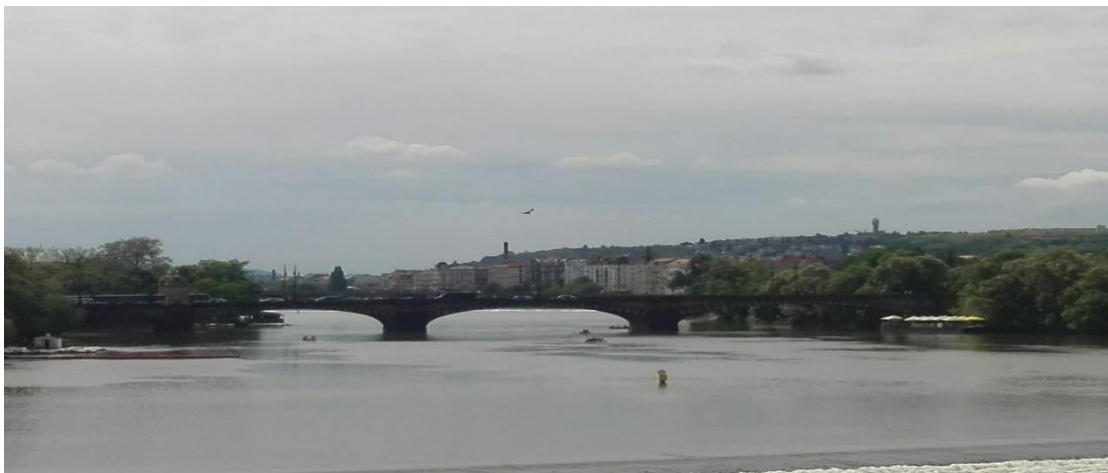
Perjantaina lähdettiin matkaamaan kohti vanhankaupungin aukiota ja sen nähtävyyksiä, kuten Astronominen kello ja Pyhän Marian kirkko. Paikalle oli myös rakennettu muita arkkitehtuurisesti hienoja rakennuksia, kuten kaupungintalo. Samana päivänä ryhmä kävi katsomassa Prahan linnan monia rakennuksia. Yksi näistä oli Pyhän Vituksen kappeli. Osa kävi myös hevosajelulla sekä näköalatornilla, joka sijaitsi Petrinin kukkulalla.

Lauantaina oli vuorossa Keskiaikaisten kidutusvälineiden museo ja Prahan juutalaiskortteli. Vanhassakaupungissa sijaitsevassa museossa oli esillä erilaisia kidutusvälineitä, ja jokaisesta välineestä kerrottiin, miten ne toimivat ja miten ne olivat vaikuttaneet historiallisesti.

Prahan juutalaiskortteli käytiin vain pintapuolin tutkimassa.

Sunnuntai oli sitten matkakohteen hyvästely ja lähtö takaisin kotoisaan Suomeen.

Matka onnistui hyvin. Vaikka pieniä mutkia oli matkassa, ne saatiin nopeasti hoidettua. Kuitenkin pääasiassa reissu toteutui suunnitelmien mukaisesti.

Opettajan piinapenkki

osa 3

opettaja: Merja-Liisa

oppiaine: liikunta

arvosana: 9

Merja-Liisan tehtävänä oli osallistua yhdelle ykkösten liikuntatunnille ja kirjoittaa vertaileva raportti. Ohjeena oli vertailla omia koululiikuntamuistoja ja nykyliikuntatuntia.

Sain ViLun toimittajalta haasteen: minun pitäisi osallistua lukion 16A:n liikuntatunnille.

Lähes ensimmäinen ajatukseni oli, että toivottavasti silloin ei ole pesäpalloa. Jotta saisin tietää, millainen varustus minulla pitäisi olla, tiedustelin ohjelmasta etukäteen Lauralta. Jalkapalloa tulisi kuulemma olemaan. No hyvä, ei siis onneksi pesäpalloa. Tosin en ollut koskaan ennen pelannut jalkapalloa.

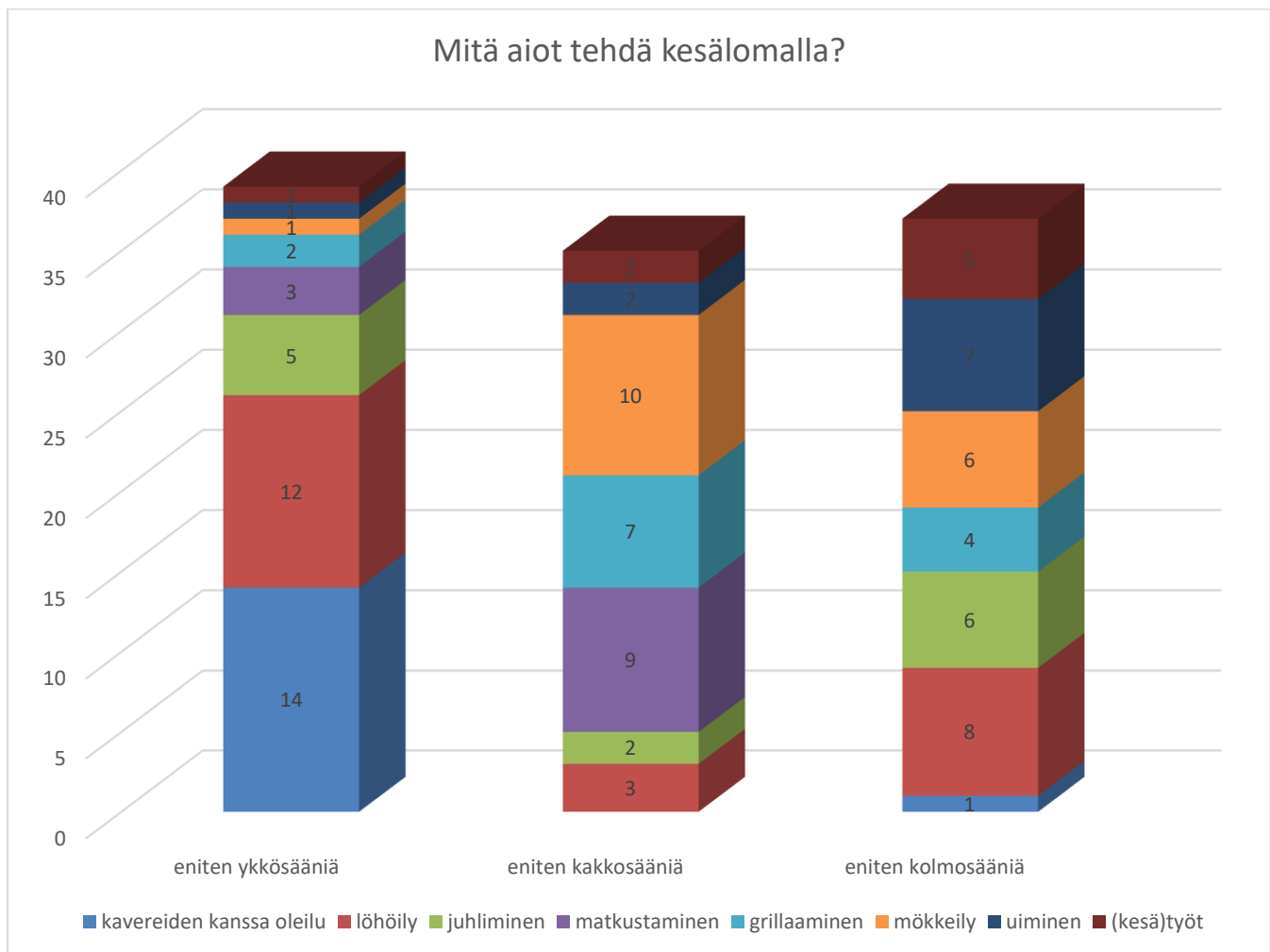
Pelikaikani rajoittui käytännön syistä puoleen tuntiin. Mutta siinä oli kyllä ihan tarpeeksi: olo oli hengästynyt ja hikinen rupeaman päätteeksi. Yhtään maalia en saanut tehtyä. Sivullinen seuraaja olisi ehkä todennut suorituksestani: päätöntä juoksentelua sinne ja tänne. Mutta todella mukava jälkitunne jäi suorituksen jälkeen. Ja eikös se oikeastaan pitäisi olla liikuntatuntien päämerkitys?

Niin kuin aiemmin totesin, en ollut aiemmin pelannut jalkapalloa. Kouluajanani tytöt eivät sitä pelanneet, pojat kyllä. Siihen maailman aikaan, kun minä olin koulussa, oli erikseen numeroarvostelu voimistelulle ja urheilulle. Voimistelussa oli sisäliikuntajuttuja erilaisilla välineillä, välillä opettajan tampuriinisäestykselläkin. Muistan, että me myös harjoittelimme erilaisia vakiotanssejakin, siis tyttöporukassa, koska poikien liikunta oli erikseen. Viimeisenä lukiovuonna opettelimme myös joitakin kansantansseja, joita sitten esitimme muulle kouluväelle. Tämä oli vastine nykyisille vanhojen tansseille. Minun lukioajanani vanhat todella pukeutuivat vanhoiksi: siis isoäidin ja isoisän vaatteisiin, eikä nykyisenkaltaisia vanhojen tansseja ollut meidän koulussa.

Urheilu oli sitten ulkoliikuntaa: hiihtoa (josta olen aina pitänyt), luistelua, suunnistusta, Cooper-testejä, yleisurheilua. Tehtiin jopa pidempi pyöräretkikin. Tosin minä pyöräilin sulan maan aikana myös koulumatkani: yhdeksän kilometriä yhteen suuntaan. Ja se pesäpallo. Silloin oli yleinen tapa, että kaksi parasta valitsee joukkueet vuorotellen huutamalla. Minä, joka en osunut palloon enkä saanut ikinä koppia, olin aina viimeisten joukossa valittavana. Onneksi tämä on ainoa todella ikävä muisto koululiikunta-ajoiltani. Tosin, eikös sitä sanota, että aika kulta muistot.

Kesäinen gallup

Lukiolaisten ja opettajien keskuudessa on kiertänyt kysely, johon on saanut merkitä kesälomasuunnitelmiaan. Mieluisimman asian kohdalle tuli merkitä 1, toiseksi mieluisimman 2 ja kolmanneksi mieluisimman 3. Tässä tulokset:

Nuorisovaalit

Maanantaina 27. maaliskuuta pidettiin Klamin salissa tunnin pituinen vaalipaneelikeskustelu. Tapahtuman järjesti koulumme yhteiskuntaopin opettajat, juontajina toimi muutamia lukion ykkös- ja kakkosluokkalaisia.

Vaalipaneelin keskustelijoiksi pyydettiin yhteensä kuusi kuntavaaliehdokasta, niin Virolahdelta kuin Miehikkälästäkin. Paneeliin osallistujat edustivat eri puolueita. Paneeliin osallistuivat Katja Paldan (sd.), Seppo Pirttimäki (sd.), Marja Isoin (vihr.), Charles Nyberg (ps.), Anton Yrjönen (kesk.) ja Virpi Rökman-Pakkanen (kok.)

Paneelissa keskustelijat vastailivat juontajien esittämiin kysymyksiin. Kysymykset olivat yläasteen ja lukion opiskelijoiden keksimiä. Kysymysten aiheita oli muun muassa Vaalimaa, Virolahden ja Miehikkälän tulevaisuus, nuorisotoiminta, sote-uudistus, pakolaiset ja koulutus. Keskustelijoiden vastaukset olivat hyvin yksimielisiä, pienoista erimielisyyttä synnytti vain kysymys siitä, pitäisikö omaan kuntaan ottaa pakolaisia.

Uuden ylioppilaan haastattelu

ViLu tavoitti tulevan ylioppilaan, Elina Takalan, muutama päivä ennen yo-tulosten julkistamista.

1. Millaista oli kirjoittaa yo-kokeet? Miltä koetilanteessa tuntui?

Stressaavaa, mutta hyvä puoli niissä oli se, että aikaa oli enemmän kuin normaaleissa koeviikon kokeissa. Jokainen koe toki jännitti, mutta lopulta siitä alkoi tulla aika rutiininomaista.

2. Miten kokeet menivät omasta mielestäsi?

Lopulliset tulokset eivät ole ihan vielä tulleet, mutta näihin alustaviin voin olla ihan tyytyväinen.

3. Millaisia suunnitelmia sinulla on tulevaisuuden varalle? Oletko hakenut/aiotko hakea jatko-opintoihin?

Olen hakenut ja tavoitteena olisi päästä ensi syksynä opiskelemaan.

Onnea tämän vuoden ylioppilaat:

Ville Haaja

Teemu Iivari

Viivi Kuokka

Taneli Ristola

Miika Silander

Johanna Silén

Elina Takala

Alfred Viinanen